

La Iguana: teatre estable

Estudi Zero i La Iguana són els dos grups que a Mallorca funcionen com a cooperatives professionals dedicades al teatre. Carles Molinet, membre de La Iguana, analitza el panorama cultural illenc i el treball d'aquest grup.

Vosaltres us van constituir en una cooperativa professional l'any 1985 i en l'actualitat viviu i prepareu els vostres muntatges a una mateixa casa situada als afores de Palma. ¿Per quines raons heu adoptat aquest mètode de treballar?

—Nosaltres com a grup independent ens vam establir el 1985, després t'adones de la necessitat fiscal i econòmica que implica la nostra feina, veient que la nostra aspiració era dedicar-nos professionalment al teatre i ens vam veure obligats a fer una cooperativa. El fet de viure a *El Corto*, entre altres raons

és per la necessitat de tenir un espai estable per a assajar les obres, sobretot *Nit de Foc* o el *Myotragus*.

—Fins ara heu estrenat cinc obres amb unes temàtiques bastant diferents. Dues són de creació pròpia, *Nit de Foc* i *Myotragus*, mentre que *Polypus Malygnus*, *Casament per Força i Oh! Vaudeville*, són textos de Molière, *Labiche*... ¿Quins criteris seguïu a l'hora d'escollir-les?

—La nostra idea és seguir la línia d'interès cultural i pretén que el llenguatge dramàtic, la dramaturgia, es consolidi. Creim necessària la dramaturgia balear, cosa

que s'ha aconseguit a Catalunya. També que una de les línies sigui d'investigació i l'altra un treball amb textos que considerem interessants.

—Xarrem de la darrera obra, *Myotragus*, estrenada a la *Muestra de Teatro Joven de Oviedo*. ¿Quins són els propòsits de l'obra?

—A partir del material i les idees de *Nit de Foc* ens vam plantejar un nou muntatge. El tema dels instints i de les primeres reaccions dels prehistòrics ens van interessar...

—Un món sensitiu...

—Sí... i senzill al mateix temps. Començarem una re-

cerca dins de la prehistòria balear, els foners, la cabra *Myotragus Balearicus*, que fou una espècie extingida per l'home. El muntatge s'inicia amb la resurrecció de tres foners guerrers per part de les seves viudes, que són situats per uns personatges, elements neutres, en un espai on s'aniran desenvolupant altres ritus, com ara lluites, caça... fins arribar a la mort.

¿Què penses de la política d'ajudes de les institucions?

—El que pensam com molts altres grups és que el teatre no va ser inventat per a entrar dins una economia de mercat, com qualsevol fet

Els components del grup La Iguana.

JUAN CELIA

Carles Molinet: «S'ha d'estabilitzar la professió amb els centres de producció i l'ensenyament».

JUAN CELIA

artístic, malgrat que hi siguin perquè no els ha quedat més remei. Hi ha una solució que ja l'han plantejada la majoria de grups teatrals d'Europa més reconeguts i és la teoria d'allò semipúblic o semiprivat, que consisteix a oferir productes d'interès cultural públic amb la cobertura institucional del dèficit que provoca.

—*¿Com veus l'actual situació teatral com a professional a les Illes?*

—Ha canviat bastant respecte fa cinc anys. A poc a poc, la gent va tenint més co-

neixements del fet teatral. Encara viurem molts canvis i crec que es consolidarà una professió, cosa que mai s'ha cregut. S'ha d'estabilitzar la professió amb els centres de producció i l'ensenyament. La feina de Pitus Fernández a Menorca és fonamental per al manteniment del teatre d'allà, i la gent ha demostrat un alt índex d'apreciació d'aquest fet. A Eivissa, les institucions s'han carregat el teatre i crec que per molts anys.

—*¿I a la resta de l'estat espanyol?*

—El fet autonòmic ha produït que es creassin circuits teatrals tancats, malgrat la situació d'abans. Quan tot es feia a Madrid i s'anava *de províncies*, era pitjor. Ara pareix que s'intenten interconnectar els circuits de tot l'estat, el català, el valencià, etc., i per dur-ho a terme es necessiten persones que segur que apareixeran... costarà, costarà que un grup valencià vagi a Catalunya o un de les Illes, però la tendència és aquesta.

—*¿Quins espectacles teniu*

en projecte per després del Myotragus?

—El que feim ara és un plantejament del futur dins tot el que representa una visió seriosa del que hem de fer. El pròxim espectacle de carrer el durà, creim, el fet d'haver representat moltes més vegades el *Myotragus*. Per teatre de sala tenim quatre projectes que encara analitzam i que ens duen bastant de temps. Dins de les possibles hi ha *Les cadires*, de Ionesco i *Les nits blanques* de Dostoievski.

Jaume Reus